

[Justitsministeren]

Bestemmelsen tager først og fremmest sigte på sager, der vedrører økonomisk kriminalitet, men da hensynet til at beskære sager af procesøkonomiske hensyn også kan tænkes at foreligge i andre sager, er bestemmelsen givet en generel formulering, således at den ikke efter sin ordlyd begrænses til at finde anvendelse i sådanne sager.

Om baggrunden for den foreslåede bestemmelse henvises i øvrigt til lovforslagets bemærkninger og betænkning nr. 1066/1986 om bekæmpelse af økonomisk kriminalitet.

Spm. nr. S 1119

Til udenrigsministeren (15/5 86) af:

Flemming Hansen (KF):

»Forbereder ministeren initiativer i anledning af oplysningerne om, at danske virksomheder har svært ved at komme i betragtning som leverandører til FNs organisationer?«

Begrundelse

Der er fremkommet oplysninger om, at danske virksomheder bliver forbigået, når der indbydes til at give tilbud på leverancer til FNs organisationer.

I forhold til de beløb, vi giver i bistand til FNs organisationer, er det kun en meget beskeden del, der kommer tilbage til vort erhvervsliv, når FN køber ind for bistandskronerne – et misforhold, der må kunne rettes væsentligt op på.

I øvrigt henvises til artiklen fra Børsen den 14. maj 1986 med overskriften: »Svært at sælge dansk i FN«.

Svar (26/5 86):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

De internationale bistandsorganisationer er et stort potentielt marked for dansk eksport. Alene FNs organisationer køber for over 600 mill. dollars om året. Det tilsvarende tal for Verdensbankens projekter er 11 mia dollars.

Danmarks andel af FN-organisationernes indkøb har aldrig stået i et rimeligt forhold til vort bidrag. I de sidste par år har der dog kunnet spores en vis stigende tendens. Årsagen hertil er bl.a., at der i FN-systemets ledelse efterhånden har udviklet sig en klar

forståelse for, at visse af de største bidragydere – dvs. de nordiske lande og Holland – ikke får en tilfredsstillende andel af FN-organisationernes indkøb. Danmarks eksport til Verdensbanken og til Den asiatiske Udviklingsbank er derimod inde i en betydelig mere positiv udvikling.

Udenrigsministeriets handelsafdeling søger løbende i samarbejde med erhvervsorganisationerne at gøre danske virksomheder bekendt med de eksportmuligheder, der findes i FN-systemet. Ved disse arrangementer orienteres der bl.a. om, hvordan FN-organisationernes indkøbsafdelinger arbejder, om de mest effektive salgsmetoder og om standardregler vedrørende udarbejdelse af tilbud og kontrakter ved FN-licitationer.

I handelsafdelingen blev der allerede i 1979 oprettet et særligt projektkontor (H.IV), der har til opgave at fremme dansk eksport til projekter finansieret af de internationale udviklingsorganisationer.

Kontoret indsamler løbende via ambassaderne oplysninger om projekter af interesse for dansk erhvervsliv. Oplysningerne bearbejdes og systematiseres i kontoret, inden de videresendes til erhvervsorganisationerne, der sørger for den endelige distribution til interesserede virksomheder. Oplysningerne offentliggøres bl.a. i Industrirådets Projekt- og Licitationsnyt, som alle virksomheder kan abonnere på.

På ambassaden i Washington og ved EF-repræsentationen i Bruxelles har der allerede gennem nogle år været ansat en særlig »projekttattaché«, hvis hovedopgave er at skaffe de seneste oplysninger til dansk erhvervsliv om nye EF- og Verdensbankprojekter. Den pågældende hjælper også tilrejsende danske forretningsfolk med at finde frem til de relevante medarbejdere i organisationerne og med at tilrettelægge et mødeprogram. Som led i regeringens ekstraordinære eksportfremmestyrelse, indeholdt i den industripolitiske redegørelse 1985, vil generalkonsulatet i New York pr. 1. september d.å. blive styrket med en ekstra medarbejder. Som følge heraf vil generalkonsulatet kunne forøge sin indsats for at fremme dansk eksport til FN-organisationerne i New York.

Blandt de større arrangementer, der har fundet sted i den seneste tid, kan nævnes, at en række erhvervsorganisationer i november 1985 i samarbejde med handelsafdelingen